

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519010117
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8519010117.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.10.2019 v trestnej veci obžalovaného G. Y. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 04.07.2019, sp. zn. 1T/37/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného G. Y..

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom zo dňa 04.07.2019, sp. zn. 1T/37/2019 uznal obžalovaného G. Y. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 05.12.2018 v čase o 13.20 hod. v lesnom poraste nachádzajúcom sa na parcele registra C, parcelné č. XXXX, evidovanej na LV č. XXXX, v katastrálnom území G., okres D. P., patriacej do lesného pôdneho fondu, ktorá je v užívaní spoločnosti B. D., si bez povolenia na výrub a ťažbu dreva vzal drevnú hmotu druhu smrek obyčajný, a to 1 ks o stredovom priemere 0,135 m a dĺžke 14,60 m, ktorý zrúbal v lese, čím spoločnosti B. D., IČO: 36038351, L. D. 8, J. Bystrica, spôsobil škodu vo výške 4,75 Eur, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/21/2017 zo dňa 28.02.2017, právoplatným dňa 15.03.2017, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na tri mesiace nepodmienečne, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Za uvedený skutok bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a neprihliadaní na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, trest odňatia slobody 10 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o treste, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.09.2019. Namietal, že pokiaľ súd uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov odôvodňuje skutočnosťou, že bol 9 krát súdne trestaný, k tomuto uvádza, že všetky predchádzajúce tresty vykonal, prípadne sa osvedčil v skúšobnej dobe, preto sa na neho hľadí, akoby nebol trestaný. Uložený trest považuje za neprimerane prísny a dáva do pozornosti odvolacieho súdu skutočnosť, že trestným rozkazom zo dňa 25.03.2019 mu bol uložený trest odňatia slobody na 8 mesiacov nepodmienečne a z dôvodu, že si dovoľil podať v danej veci odpor, súd mu pridal ďalšie 2 mesiace, s čím absolútne nesúhlasí. So svojou manželkou X. sa v rámci schopností a možností starajú o

zabezpečenie materiálnej potreby ich rodiny, keď spolu vychovávajú 7 maloletých detí. V čase osobného voľna vykonáva rôzne brigádnicke sezónne práce a zároveň pracuje na dohodu o pracovnej činnosti. V prípade výkonu uloženého nepodmienečného trestu by takýto trest v prevažnej miere postihoval najmä jeho manželku, ako aj ich maloleté deti. Je ochotný prijať a podrobiť sa vykonaniu alternatívneho trestu, ktorý by nebol spojený s výkonom trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody, trestu povinnej práce, trestu domáceho väzenia, podmienečného trestu alebo peňažného trestu. Má za to, že vzhľadom na závažnosť spáchania skutku, by tento dostatočne postačoval na ochranu spoločnosti, prípadne na jeho nápravu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil mu jeden z alternatívnych trestov, ktorý by nebol spojený s obmedzením osobnej slobody výkonom trestu.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 04.07.2019 po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátorky prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný ku skutku priznal, sa nevykoná a vykoná sa dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadne porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine.

Keďže súd prijal vyhlásenie o vine obžalovaného, ktoré je v zmysle § 257 ods. 5 Tr. poriadku nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, odvolací súd preskúmal len výrok o treste napadnutého rozsudku.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona. Obžalovaný tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou je drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24-tich mesiacoch odsúdený, svojím konaním tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval nezistenie poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a zároveň neprihliadal na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, čo odôvodnil tým, že samotné odsúdenie vo veci sp. zn. 1T/21/2017 Okresného súdu Stará Ľubovňa je pojmovým znakom skutkovej podstaty prečinu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný v tejto veci uznaný vinným a teda skutočnosť, že obžalovaný bol za trestný čin odsúdený, mu nemôže byť duplicitne pričítaná na ťarchu. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že z odpisu z registra trestov obžalovaného zistil, že tento bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený a vo zvyšných mu bol uložený nepodmienečný trest alebo mu boli uložené podmienečné tresty, ktorých výkony mu boli nariadené. Z uvedených dôvodov nepostupoval súd prvého stupňa správne, ak na uvedené neprihliadal ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Aj keď je pravdivé tvrdenie súdu prvého stupňa, že samotné odsúdenie Okresného súdu Stará Ľubovňa v trestnej veci sp. zn. 1T/21/2017 je pojmovým znakom skutkovej podstaty prečinu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, avšak tomuto odsúdeniu predchádzajú ďalšie odsúdenia obžalovaného na nepodmienečné tresty, príp. podmienečné tresty, ktorých výkon bol nariadený. Vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora, odvolací súd toto pochybenie súdu prvého stupňa napraviť nemohol.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. Na základe zistených osobnostných a majetkových pomerov je odvolací súd toho názoru, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením obžalovaného pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, možno

považovať za trest pre obžalovaného mierny, s poukazom na to, že žalovaný skutok obžalovaný spáchal dňa 05.12.2018, teda približne pol roka po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/115/2016. Zároveň odvolací súd k uvedenému dodáva, že v prípade, ak by súd prvého stupňa u obžalovaného konštatoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, došlo by k prevahe pomeru priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona a následne aj k zvýšeniu dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom pri žalovanom trestnom čine podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona by bola takto zvýšená spodná hranica trestnej sadzby 16 mesiacov. Vzhľadom na to, že odvolanie bolo podané len obžalovaným a absentovalo odvolanie prokurátora proti výroku o treste, krajský súd nemohol z uvedených dôvodov zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa v neprospech obžalovaného.

Správne však súd prvého stupňa rozhodol o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, vzhľadom na to, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a preto toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.